

Do mojego grajka.

(Teofil Lenartowicz.)

(Na nutę swojską.)

Zygmunt Moczyński.

178.

Schoco.

C14

f. Grajże, grajku, będziesz mniebie,
a basista ko-to ciebie.

mf Ili-ty grajek się przy-to-ży i basi-sta nie najgo-rzej:
mf Ili — ty gra — jek się przy — to — ży:

Ten za-wadzi, ten dopra-wi, niech im Pan Bóg błogosta wi!
cresc.

Tenor marcato.
Ja-nek, du-sza, jeno sobie ru — sza,
f. marc. Ili-ty Janek, dobra dusza jeno sobie nozka, rusza,
f. Janek, du-sza, jeno sobie ru — sza,
a — kiem wo — dzi, smy — czek cho — dzi,
f. cresc. Ję chatysie okiem wo — dzi a ję smyżek sam mu cho — dzi,
o — kiem wo — dzi, smy — czek cho — dzi,
f. cresc.

ca — sem du — ma, ze tra — ci ku — ma...

ca-sem to sie, tak ca-duma, ze go ~~tra-ci~~ tra-ci ku-ma....

ca — sem du — ma, ze tra — ci ku — ma....

cresc.

za nuta — mi — jedna, dru — ga, ta króciuchna,

za nutami je — dna, druga, ta *cresc.* króciuchna

a ta dru — ga; le — ca, głosy do pa — mie, pa — mie

a ta dru — ga

o — de zni — de spi — wa, siano — zę — ci, Grajże, grajku,

o — de zni — de spi — wa

Dim.

bedziez — niebie, a ba — oi — sta ~~ku — to~~ ciebie.

Dim.

Le — ca, le — ca, nie — pro — bje — ne

Le-ca, le-ca, *so cu a so cu cresc.*

na ten smy — czek, na te strone, Jozepio — ceska ~~zombka~~ zombka

spiewa dziewcę z jasną kosa, bo to dziewcę po — zna

ja — kż ptaszek spiewa w iwiwo, bo to dziewcę po — zna

iy — wo, ja — bi ptaszek spiewa w iwiwo.

mf za-bła-ka-nie mi-ty chwy-ła, hu ha!
 ha — na, da — na, hu, za-bła-ka-nie
 ta do tańca

ha! hu, ha! mi-ty chwy-ła,
 wy-sniemi-ta, hu, za-bła-ka-nie hu, ha!
 ta do tańca wy-sniemi-ta, a ta gło-wo-
 ta, to hu, ha! hu, ha! hu, ha!

do-ty, a ta zje-ria na sto-pu-ty
 ha! hu, ha! hu, ha!

molto cresc. hu, ha! hej-że ha! Oj da-na, da-na da!

cresc. grajcie, grajcie, be-żesz w niebie, a basi-sta ko-to cie-bie
 a basi-sta ko-to cie-bie.
 a da-na
cresc. gawra-caj od komina zająska nabok
 (z marc.) a! da-uk, a! da-uk, a! da-uk, a! da-uk, a! da-uk, a! da-uk, a! da-uk

o-stra mi-na, z prze-wie-szu-na te-dy po-taj,
 a! da-uk, a! da-uk, a! da-uk, a! da-uk, a! da-uk, a! da-uk

a tempo po-ma-lu-cho, a wo-taj, po-tem ra-żu-
 ano wko-ła,

cruc.

na od-siebke... bo-daj-że eie za tą skrzypkę!

f graj-że, grajku, graj — że, graj-że, grajku,
 graj — że, graj — że, graj — że,
 graj — że, graj — że,

graj — że, graj — że, graj — że, grajku, be-diesz w niebie,
 graj — że, grajku, graj — że, grajku, graj — że,

a ba-si-sta ko-tu sie-bie, a ba-si-sta

rit. ko-tu eie — bie!
 a tempo. *And. Mos.to*
 Danaż moja, dana, dana,

od wieczora aż do rana, da-naż moja,

da-na, da-na od wie-czu-ra aż do rana,
 da-na, da-na, od wie-czora aż do rana,

od wie-czu-ra aż do ra-na, da-naż moja,
 od wie-czu-ra aż do rana, da-naż moja,

da-na, da-na od wie-czu-ra aż do ra-na,

f da-naż moja,
 danaż moja, da-na, dana, od wie-czu-ra

cresc.

aż do ra-na, jak się Ma-zur pu-sci sjae-ze,

f

niech się świat za sto-wę bierze; da-na! jak się Ma-zur

ff

da-na! roz-o-cho-ci, co na druzie to wy-grzmoti. wlniej-dolarpoo.

za-graj-ze mi, grajku, pro-sze, wy-sy-pie ci

a tempo *cresc. e string.*

wskazyjke grusze, zagraj-ze mi, grajku, pro-sze,

~~String~~

wskazyjke - pie w wysypke grusze, graj-ze, grajku,

3

bez-dziej w niebie, a ba-si-sza ku-to ciebie,

4

dana; moja, dana, da-na, od wiezo-ra

aż do ra-na, za-graj-ze mi, grajku, pro-sze, za-graj, graj-ku (B. max) zagrajze mi,

6

pro-sze, wysy-pie ci i za-wskazyjke wysypke moje grusze

Sopran. *1 2*
za-graj - je mi, graj - ku, gro - sze,
Alf. *1 2*
da — na, da — na,
Tenor. *1 2*
Bas *1 2*
da — na,

wy - sy - pie ci w skrypcy gro - sze
da — na, da — na,
da — na, ha,

1 2 3
Sopran. *1 2 3*
da — na, da — na, a *allegro* *cresc.* basi - sta
Alf. *1 2 3*
da — na, da — na, da — na
Tenor. *1 2 3*
za - graj, grajku, beczesz mi sie a basi - sta
Bas *1 2 3*
da — na, da — na, da — na *cresc.*

staccato.
ko - to wiebr, ha ha ha ha ha ha ha ha
da — na, ha hi
ko - to wie - bre, ha
oj da - na, ha

ha, ha!
ha, ha!
ha!
ha!
ha!
ha!
ha ha ha ha ha ha, hi ha!
staccato

Sorun u sierpniu 1929 r.
Jęmund Kuryński.

M

This image shows a page of ten blank musical staves. The paper is aged and yellowed. A vertical bar line is drawn down the center of the page, dividing it into two equal halves. Faint, ghostly impressions of handwriting are visible across the page, appearing to be bleed-through from the reverse side. There are several small purple ink spots scattered on the page. The staves are arranged in a vertical column, with five staves on each side of the bar line.